

"गोड मुला नो,बाबा सारखे परे मळ बनण्यासाठी स्वतःला बिंदू समजून बिंदू बाबाची आठवण करा"

परश्रव:- आठवणी मध्ये राहण्याचे गुप्त कष्ट परत्येक मुलांना घ्यायचे आहेत, का?

उत्तर:- कारण आठवणी शिवाय आतमा पाप आत्म्यापासून पुण्य आतमा बनू शकत नाही.जेव्हा गुप्त आठवण राहिल,देही अभिमानी बनावल तेव्हाच विकरम विनाश होतील.धर्मराजाच्या सजा पासून वाचण्याचे साधन आठवण आहे. मायेचे वादळ आठवणी मध्येच विघन आणतात म्हणून आठवणीचे गुप्त कष्ट करा,तेव्हाच लक्ष्मीनारायण सारखे परे मळ,गोड बनू शकतात.

गीत:- ओम नमःशिवाय.....

ओम शांती.ही महिमा सर्व आत्म्याच्या पित्याची आहे.आठवण केली जाते भगवताची म्हणजेच शिव पित्याची,त्यांना मात पिता म्हणतात ना,ईश्वरीय पिता पण म्हणतात.असे नाही सर्व मनुष्याला ईश्वरीय पिता म्हणू शकतो.बाबा तर लौकिक पित्याला पण म्हणतात.लौकिक पिता ज्याला म्हणतात,ते परत पारलौकिक पित्याची आठवण करतात.वासत्व मध्ये आठवण करणारी आतमा आहे,जी लौकिक पित्याची पण पण आठवण करते.ती आतमा,आपल्या रूपाला,करतव्याला जाणत नाही.आतमा स्वतःला जाणत नाही तर,ईश्वर पित्याला कशी जाणेल.आपल्या लौकिक पित्याला तर सर्व जाणतात,त्यांच्याद्वारे वारसा मिळतो,नाहीतर आठवण का करतील? पारलौकिक पित्यापासून जरूर वारसा मिळत मिळत असेल. ईश्वरीय पिता असे म्हणतात, त्यांच्यापासून दया कृपा मागतात, कारण पाप करत राहतात.हे पण अविनाश नाटका मध्ये नोदलेले आहेत.आत्म्याला जाणणे आणि परत परमात्म्याला जाणणे हा अवघड विषय आहे. सहज ते सहज आणि अवघड ते अवघड पण आहे. जरी कितीही विज्ञान इत्यादी शिकतात ज्याद्वारे चंद्रापर्यंत जातात तरीही या ज्ञानाच्या पुढे तुच्छ आहेत. स्वतःला आणि शिव पित्याला जाणणे खूप कठीण आहे.जे पण मुल स्वतःला ब्रह्मकुमार कुमारी म्हणतात,त्यांनी पण स्वतःला निश्चय करायचा आहे,मी आतमा बिंदू आहे, माझी पिता पण बिंदू आहे,हे विसरतात.हा अवघड विषय आहे. स्वतःला आतमा समजणे विसरतात. तर बाबांची आठवण करणे पण विसरतात.देहीअभिमानी बनण्याचा

अभ्यास करत नाहीत.आतमा बिंदू आहे,त्यामध्ये ८४ जनमाची भूमिका नोदलेली आहे,जी मी आतमा वेगवेगळे शरीर घेऊन भूमिका वढवते,हे सारखे सारखे विसरतात. मुख्य गोष्टी हीच समजण्याची आहे. आतमा आणि परमात्माला समजण्या शिवाय बाकी ज्ञान तर सर्वांच्या बुद्धीमध्ये येते.आमही ८४ जनम घेतो, सूर्यवंशी चंद्रवंशी.... बनतो.हे चक्र तर खूप सहज आहे,समजले जाते. परंतु फक्त चक्राला जाणल्यामुळे इतका फायदा होत नाही,जितका स्वतःला आतमा निश्चय करून शिव पित्याची आठवण करणयामध्ये फायदा आहे.मी आतमा तारा आहे आणि शिव पिता पण ताराच, अतिसूक्ष्म आहेत.ते सदगती दाता आहेत,त्यांची आठवण केल्यामुळेच विकरम विनाश होतील.या पद्धतीने कोणीही निरंतर आठवण करत नाहीत,देही अभिमानी बनत नाहीत. सारखी सारखी ही आठवण राहावी की,मी आतमा आहे.बाबांचा आदेश आहे,माझी आठवण करा तर विकरम विनाश होतील.मी बिंदू आहे,येथे येऊन कलाकार बनलो आहे. माझ्यामध्ये या लोहयुगा मध्ये पाच विकाराचा गंज चढलेला आहे.आतता सुवर्ण युगा मध्ये जायचे आहे,म्हणून बाबांची खूप प्रेमाने आठवण करायची आहे.या विधीद्वारे बाबांची आठवण कराल तेव्हाच विकाराचा गंज निघेल, हे कष्ट आहेत.सेवाच्या थापा तर अनेक जण करत मारतात, आज ही सेवा केली,खूप प्रभावित झाले परंतु शिवबाबा समजतात आतमा आणि परमात्म्याच्या ज्ञाना वरती काहीच प्रभावित झाले नाहीत. भारत स्वर्ग आणि नरक कसा बनतो, कसे ८४ जनम घेतात, सतो,रजो तमोमध्ये कसे

ये तात, फक्त हे ऐकून प्रभावित होतात. परमात्मा निराकार आहे त, हे पण समजतात, बाकी मी आत्मा आहे, माझ्यामध्ये ८४ जनमाची नोंद आहे. बाबा पण बिंदू आहेत, त्यांच्यामध्ये सर्व ज्ञान आहे, त्यांचीच आठवण करायची आहे. या गोष्टी कोणीही समजत नाहीत. मुख्य गोष्टच समजत नाहीत. विश्वाच्या इतिहास भूगोलाचे ज्ञान बाबाच देतात. शासनाची पण इच्छा असते की, विश्वाचा इतिहास भूगोल असायला हवा. या तर त्यांच्यापेक्षा सूक्ष्म गोष्टी आहेत. आत्मा काय आहे त्याच्यामध्ये कशी ८४ जनमाची भूमिका आहे, ती पण अविनाशी आहे. हे आठवण करायचे आहे, स्वतःला बिंदू समजून बाबांची आठवण केल्यामुळे विकरम नष्ट होतील, या योगामध्ये कोणी तत्पर राहत नाहीत. या आठवणीमध्ये राहिले तर खूप प्रेमळ गोड बनतील. लक्ष्मीनारायण पहा किती गोड आहेत. येतील मनुष्य तर पाहा कसे आहेत, स्वतःच महणतात माझ्यामध्ये कोणते गुण नाहीत, आम्ही जसे अशुद्ध आहोत. तुम्ही स्वच्छ, पवित्र आहात. जेव्हा स्वतःला आत्मा निश्चय करून बाबांची आठवण करतील, तेव्हाच सफलता मिळेल, नाहीतर सफलता खूप थोडी मिळते. असे समजतात आमच्यामध्ये खूप चांगले ज्ञान आहे, विश्वाचा इतिहास भूगोल आम्ही जाणतो, परंतु योगाचा चारट महणजे तकता सांगत नाहीत, दिनचर्या लिहीत नाहीत. असे खूप थोडे आहेत, जे या अवस्थेमध्ये राहतात महणजे स्वतःला आत्मा समजून बाबांची आठवण करतात. अनेकांना हा अभ्यास नाही. बाबा समजवतात, मूल फक्त ज्ञानाचे चक्र बुद्धीमध्ये फिरवतात. बाकी मी आत्मा आहे, बाबांशी आम्हाला योग लावायचा आहे ज्याद्वारे लोहयुगातून निघून सुवर्णयुगात जाऊ. मज आत्म्याला शिवपित्याला जाणायचे आहे, त्यांच्या आठवणीमध्ये राहायचे आहे, अनेकांचा हा अभ्यास कमी आहे. अनेक जण येतात पण, फार छान महणतात. बाकी त्यांना हे माहित नाही की, आतमध्ये किती गंज लागलेला आहे. सुंदर पासून शाम बनले आहेत, परत सुंदर कसे बनले, हे कोणीही जाणत नाहीत. फक्त इतिहास भूगोल जाणून काय फायदा नाही. पावन कसे बनावचे? सजा न खाण्याचा उपाय, फक्त आठवणीमध्ये राहणे होय. योग ठीक नाही तर धर्मराजाद्वारे सजा खातील. हा खूप मोठा विषय आहे, ज्याला कोणी स्पष्ट करू शकत नाहीत. ज्ञानामध्ये स्वतःला पोपटासारखे समजून बसतात, यामध्ये काही शंका नाही. मुख्य गोष्टी योगाची आहे, योगामध्ये खूप कच्चे आहेत, महणून बाबा महणतात, जागरूक राहा. फक्त पंडित बनावचे नाही, मी आत्मा आहे, मज पित्याची आठवण करायची आहे. बाबांनी आदेश दिला आहे, मनमनाभव, हा महामंत्र आहे. स्वतःला ज्योती समजून, पित्याला पण सूक्ष्म तारा समजून, परत शिवपित्याची आठवण करा. बाबांचे काही मोठे रूप समोर येत नाही. तर देही अभिमानी बनण्यामध्येच कष्ट आहेत. विश्वाचे महाराज महाराणी एकच बनतात, ज्यांची लाखो प्रजा बनते. प्रजा तर खूप आहे ना. विश्वाच्या इतिहास भूगोलाला जाणने तर सहज आहे परंतु जेव्हा स्वतःला आत्मा समजून बाबांची आठवण कराल, तेव्हाच पावन बनेल. हा अभ्यास थोडा अवघड आहे. आठवण करायला बसाल तर अनेक वादळ, विघ्न येतील. कोणी अर्धा तास पण एकरस होऊन बसतील, कठीण आहे. सारखे सारखे विसरतात, यामध्येच गुप्त कष्ट आहेत. चक्राचे रहस्य जाणने सहज आहे, बाकी देही अभिमानी होऊन, बाबांची आठवण करणे, हे थोडे कठीण समजतात आणि त्या कार्यामध्ये येतात. बाबांची आठवण केल्यामुळेच तुम्ही पावन बनेल, निरोगी, दिग्घायुष्य मिळेल. फक्त विश्वाच्या इतिहास भूगोलाला समजल्यामुळे माळेचा मणी बनू शकत नाहीत. माळेचा मणी आठवणीमुळे बनेल. हे कष्ट काही मुलाकडून होत नाहीत. स्वतः पण समजतात की, आम्ही आठवण करत नाहीत. चांगले चांगले महारथी या गोष्टीमध्ये ढिल्ले आहेत. मुख्य गोष्ट समजाऊन सांगता येत नाही. ही गोष्ट थोडी कठीण आहे. कल्पाचे आयुष्य यांनी मोठी केली आहे. तुम्ही पाच हजार वर्ष सिद्ध करतात परंतु आत्मा परमात्माचे रहस्य काहीच जाणत नाहीत. आठवणच करत नाहीत, महणून अवस्था डळमळीत राहत. देह अभिमान खूप आहे, देही अभिमानी बनतील, तेव्हाच माळेचा मणी बनू शकतात. असे नाही की विश्वाचा इतिहास भूगोल समजतात महणून आम्ही माळेमध्ये येऊ शकत नाहीत. आत्मा इतकी लहान आहे, ज्यामध्ये ८४ जनमाची भूमिका भरलेली आहे. या गोष्टीला प्रथम बुद्धीवर बबवणे, परत चक्राची आठवण करायची आहे. मुख्य गोष्ट योगाची आहे. योगी अवस्था पाहिजे. पाप आत्म्या पासून पुण्य आत्मा बनावचे आहे. आत्मा पवित्र योगाद्वारेच बनेल. योगबळाचे धर्मराजाच्या सजा पासून वाचू शकतात. हे काम सहसा कोणाकडून होत नाही. मायेची वादळे पण खूप येतील. हे खूप हाडाचे गुप्त कष्ट

आहे त.लक्ष्मीनारायण बनणे काही मावशीचे घर नाही.हा अभ्यास झाला तर चालता-फिरता पण बाबा ची आठवण राहिल.यालाच योग म्हटले जाते,बाकी या ज्ञानाच्या गोष्टी तर लहान लहान मुलं पण समजतील. चित्रांमध्ये सर्व युग इत्यादी दाखवलेले आहेत.ही तर साधारण गोष्ट आहे.जेव्हा कोणते कार्य सुरु करतात तर स्वस्तिक काढतात.ही लक्षणे आहेत,सतयुग तर तायग... आहेत बाकी वरती लहान संगम युग आहे.तर स्वतःला आतमा समजून बाबा ची आठवण करत राहाल तेव्हाच शांती पसरू शकते.योगाद्वारे विकर्म विनाश होतील.सर्व दुनिया या गोष्टीला विसरलेले आहेत की,आतमा आणि परमात्मा च्या बाबत,कोणी म्हणतात परमात्मा हजार सूर्यापेक्षा तेजोमय आहे,परंतु हे कसे होऊ शकते?जेव्हा म्हणतात आतमा सो परमात्मा,परत दोनही एक झाले ना. लहान मोठ्या चा फरक होऊ शकत नाही.यावरती पण समजून सांगायचे आहेत आत्म्याचे स्वरूप बिंदू आहे. आतमासो परमात्मा आहेत तर परमात्मा पण बिंदू झाले ना.यामध्ये फरक तर होऊ शकत नाही.सर्व परमात्मा होतील,तर सर्व रचनाकर होतील.सर्वांची सदगती करणारे तर एकच पिता आहेत ना.बाकी तर परतये काला आपापली भूमिका मिळाली आहे.हे बुद्धीमध्ये बसवावे लागेल,ही समजून घेण्याची गोष्ट आहे.माझी आठवण करा तर गज निघून जाईल,हेच कष्ट घ्यायचे आहेत.एक तर अर्धा कल्प देह अभिमानी बनून राहिले आहेत.सतयुगामध्ये देही अभिमानी राहतात,तरी बाबांना जाणत नाहीत. ज्ञानाला जाणत नाहीत.या वेळेचे जे तुम्हाला ज्ञान मिळते,ते ज्ञान परत गायब होते.तेथे फक्त एवढेच जाणतात की,आमही आतमा एक शरीर सोडून दुसरे घेतो,भूमिका वढवतो,यामध्ये काळजीची कोणतीच गोष्ट नाही.परतये काला आपापली भूमिका वढवायची आहे. रडल्या मूळे काय फायदा होईल.हे समजवले जाते,जर काही समजले तर, शांती मिळेल.स्वतः समजतील तर दुसऱ्यांना पण समजावून सांगतील.वृद्ध व्यक्ती समजवतात पण,परंतु रडण्यामुळे थोडेच आतमा परत येऊ शकेल.आत्मा शरीर सोडून निघून गेली,यामध्ये रडण्याची गोष्टच नाही.अज्ञान काळामध्ये पण असे समजतात परंतु ते थोडेच जाणतात की आतमा आणि परमात्मा काय गोष्ट आहे.आत्म्यामध्ये च भेसळ, अशुद्धता झाली आहे.ते तर समजतात की,आतमा निरलप आहे.या तर खूप सूक्ष्म गोष्टी आहेत.बाबा जाणतात,अनेक मुलं आठवणी मध्ये राहत नाहीत फक्त ज्ञान समजावून सांगून काय होईल.खूप प्रभावित झाले परंतु यामुळे कोणाचे कल्याण थोडेच झाले.आतमा परमात्माची ओळख झाली,तेव्हाच समजतील, बरोबर आमही त्यांची मुलं आहोत.बाबाच पतित पावन आहेत.आमहाला येऊन दुःखापासून सोडवतात,ते पण बिंदू आहेत.तर बाबांची निरंतर आठवण करावी लागेल.बाकी इतिहास भूगोल ला जाणणे मोठी गोष्ट नाही.जरी समजण्यासाठी येतात परंतु या अवस्थेमध्ये तत्पर राहायचे आहेत की, मी आतमा आहे,यामध्येच कष्ट आहेत.आतमा परमात्माची गोष्ट तर, बाबाच येऊन समजतात.सृष्टीचे चक्र सहज आहे.जितके शक्य होईल उठता-बसता देही अभिमानी बनण्याचे कष्ट घ्यायचे आहेत.देही अभिमानी खूप शांत राहतात,ते समजतात मला शांती मध्ये जायचे आहे.निराकारी दुनिया मध्ये जाऊन विराजमान व्हायचे आहे.आमची भूमिका आता पूर्ण झाली.बाबाचे रूप लहान बिंदू समजतील.ते काही मोठे लिंग नाहीत.बाबा खूप लहान बिंदुरूप आहेत.तेच ज्ञान संपन्न आहेत,सर्वांचे सदगती दाता आहेत.मी आतमा पण ज्ञानसंपन्न बनत आहे. असे चिंतन जेव्हा चालेल तेव्हाच उच्च पद मिळू शकेल.दुनिये मध्ये कोणीही आतमा आणि परमात्माला जाणत नाहीत.

तुम्ही ब्राह्मणांनी आता जाणले आहेत.सन्यासी पण जाणत नाहीत,न येऊन समजतील.ते तर आपापल्या धर्मामध्ये येणारे आहेत.हे सर्व हिशोब चकूत करून चालले जातात. तुम्हालाच हे कष्ट घेतल्यामुळे बाबा पासून वारसा मिळेल.आता परत देही अभिमानी बनायचे आहेत.मन तर आत्म्यामध्ये आहे ना.आत्म्यालाच मन बाबांशी लावायचे आहे.मन शरीरामध्ये नाही. शरीराचे तर सर्व सधुल करून दिलेले आहे.मन लावणे हे तर आत्म्याचे काम आहे.स्वतःला आतमा समजून परत परमात्मा पित्याची आठवण करायची आहे. आतमा खूप सूक्ष्म आहे.किती लहान सूक्ष्म बिंदू आतमा आहे आणि भूमिका किती वढवते.हे कुदरत आहे.इतक्या लहान गोष्टी मध्ये किती अविनाशी भूमिका भरलेली आहे.ती कधी नष्ट होत नाही.सूक्ष्म गोष्ट आहे तुम्ही पर्यंत कराल तरी ही मोठी गोष्ट आठवणीत येते.मी आतमा लहान तारा आहे, तर बाबा पण लहान ताराच आहेत.तुम्हा मुलांना

प्रथम हे कष्ट घ्यायचे आहेत.इतकी लहान आतमाच या वेळेत पतित बनली आहे.आत्म्याला पावन बनवण्यासाठी प्रथम हा उपाय करायचा आहे.हे शिक्षण घ्यायचे आहे,बाकी खेळणे इत्यादी वेगळी गोष्ट आहे.खेळण्याची पण एक कला आहे.शिक्षणाद्वारे पद मिळते,खेळाद्वारे पद मिळत नाही.खेळाचा भाग वेगळा आहे,त्याच्याशी ज्ञान योगाचा संबंध नाही.हे भोग इ. लावणे पण खेळ आहे.मुख्य गोष्ट आठवणी ची यात्राच आहे,अच्छा.

गोड गोड फार वर्षानंतर भेटलेल्या मुलांप्रती बापदादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि सुप्रभात.आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. (१) धर्मराजाच्या सजा पासून वाचण्यासाठी गुप्त आठवण करण्याचे कष्ट घ्यायचे आहेत.पावन बनण्याचा उपाय आहे,सतःला आत्मा बिंदू समजून बिंदू पित्याची आठवण करणे.
2. (२) ज्ञानामध्ये सतःला मिया मिट्टू पोपटासारखे समजायचे नाही. अवस्था बनवण्याचा अभ्यास करायचा आहे.बाबांच्या आदेशाचे पालन करायचे आहे.

वरदान:- सत्यता-सवच्छताच्या धारणे द्वारे जवळीकतेचा अनुभव करणारे संपूर्णमूर्त भव. सर्व धारणा मध्ये मुख्य धारणा आहे सत्यता आणि सवच्छता.एक दोघांच्या प्रती मनामध्ये बिलकुल सवच्छता हवी.जसे सवच्छ गोष्टी मध्ये सर्व काही स्पष्ट दिसते,तसेच एक दोघांची भावना,भाव स्वभाव स्पष्ट दिसायला हवा.जेथे सत्यता सवच्छता आहे,तेथे जवळीकता आहे.जसे बाप दादाच्या जवळ आहात,असेच आपसामध्ये पण मनाद्वारे जवळीकता राहावी.स्वभावाचा वेगळेपणा नष्ट व्हायला पाहिजे. यासाठी मनाचे भाव आणि स्वभावाला जुळवायचे आहे.जेव्हा स्वभाव मध्ये फरक दिसून येणार नाही,तेव्हा संपूर्ण मूर्त म्हणाल.

बोधवाक्य:- विघडलेल्या आत्म्याला सुधारणे,ही सर्वात मोठे सेवा आहे.

||| ओम शांती |||

ओम शांती.